

Resencent: Trudy Pouw

Johanna Jacobs: ‘Met gesloten beurs.’ Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2010. ISBN 9789048415786 (Kleptomanie/ED/2) www.freemusketeers.nl

Soort boek/stijl/ziekte: Johanna Jacobs (pseudoniem) wil kleptomanie uit de taboesfeer halen. In dit boek doet zij een openhartige schuldbelijdenis over haar verslaving aan proletarisch winkelen. Haar taalgebruik, vooral bij de titelgeving van de hoofdstukken, is speels en creatief.

Over de schrijver: Uit zelfbehoud vertelt de schrijfster haar verhaal onder pseudoniem. Zij is geboren in 1958, was twee keer ongelukkig getrouwd, maar is sinds enkele jaren gelukkig met haar voormalige minnaar. Zowel haar geliefde als enkele vrienden en familieleden zijn inmiddels op de hoogte van haar kleptomane gedrag.

Korte beschrijving: Johanna zoekt in dit boek naar een verklaring voor haar kleptomanie. Ze vertelt over gebeurtenissen uit haar jeugd. Een schoolarts stuurde haar als zesjarige voor acht weken naar een kinderkoloniehuis om aan te sterken. Kleptomane technieken leerde zij al vroeg van haar vader, die middels de door hem beoefende “cactusconstructie” zijn unieke cactusverzameling voordelig wist uit te breiden. Johanna geeft een opsomming van kleptomane methoden en gebeurtenissen die inzichtelijk maken hoe onweerstaanbaar de drang is om haar verslaving te voeden. Het creatief winkelen geeft Johanna een prettig gevoel, maar leidt tevens tot stress en vermoeidheid.

Wat viel op: Johanna schrijft dat psychologen een link leggen tussen kleptomanie en seksuele begeerte. Er bestaat een groeiende opwinding en spanning voorafgaand aan de daad, waarbij adrenaline en endorfine vrijkomen. Deze stoffen leiden tot ontlading. Dat geeft (tijdelijk) een prettig gevoel. Johanna ondersteunt deze link met haar bekentenis over haar achttien jaar durende buitenechtelijke liefdesaffaire.

Citaten: Pag. 45: “De derde slijterij had een manager in de zaak aangesteld. De schat snapte alleen niet hoe handig ik was. Zodra er een fles verkocht werd, ging de manager naar het schap waar de verkochte fles had gestaan en schoof de resterende rij naar voren. Dat was zijn systeem en dat werd ook mijn systeem. Ik pas me aan, geen enkel probleem. Ik nam een fles van de stelling, zette die even op een veilige plaats en schoof – ongezien – de achterblijvers naar voren. De eerder uitgekozen fles moffelde ik netjes onder mijn oksel en met mijn arm stijf tegen mijn lijf gedrukt, verliet ik de winkel.”

Pag. 61: “Met mijn schoonouders vierden we een vakantie aan de Algarve. Met mijn schoonmoeder winkelen was nu des te spannender. Ik had nu iemand bij me waardoor het me extra moeilijk werd gemaakt. De vrouw wist niet dat zij een storende factor was. Het zou me moeten weerhouden, het tegendeel bleek waar.”

Pag. 67: “Wat ik heel duidelijk wil stellen is dat ik louter en alleen uit winkels heb weggenomen. Nooit, ik herhaal, nooit van mijn familie, vrienden of kennissen. Ik kan me daar trouwens niets bij voorstellen. Ik ben integer, eerlijk en betrouwbaar al klinken die termen, in deze context, dubbel.”